

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **P.K.**, zast. Ing. Davidem Hubalem, daňovým poradcem, sídlem Praha 10, U Továren 256/14, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl.m. Prahu ze dne 9.9.2009, č.j. 4842/09-1400-203325,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl.m. Prahu ze dne 9.9.2009, č.j. 4842/09-1400-203325, a rozhodnutí Finančního úřadu v Kolíně ze dne 25.3.2009, č.j. 43904/09/034912201099, **se zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Ing. Davida Hubala, daňového poradce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Kolíně o zastavení řízení o vydání opisu listin ze spisového materiálu pro nezaplacení správního poplatku.

Žalobce požádal elektronicky o opis listin ze spisového materiálu a výslovně uvedl, že žádá, aby opisy listin mu byly poskytnuty dálkovým přístupem na jeho email. Žádost žalobce o vydání opisu listin ze dne 25.6.2008 byla opatřena elektronickým podpisem. Dle žaloby v rozporu s § 8 odst. 2 písm. j) zákona č. 634/2004 Sb. správce daně podmínil vydání požadovaných listin správním poplatkem ve výši 270,- Kč. Ministerstvo financí ve finančním zpravodaji č. 10/2007 vydalo pokyn č. D-316 o prominutí správního poplatku z důvodu nesrovnalosti vyplývající z uplatňování zákona o správních poplatcích v tom smyslu, že promíjí správní poplatky stanovené položkou 1 Přílohy zákona o správních poplatcích, a to tam, kde správce daně není schopen podání daňových subjektů účinně elektronicky vyřídit

taktéž elektronicky. Pokud tento pokyn se týká pouze správních poplatků pod položkou 1 Přílohy, považuje žalobce postup ministerstva za diskriminační, neboť nelze činit rozdíl mezi osobami, které žádají o vydání opisu listin ze spisu a osobami, které žádají o provedení úkonů uvedených pod položkou 1 Přílohy zákona o správních poplatcích.

Dále žalobce považuje za nesprávnou argumentaci žalovaného o tom, že pracovníci správce daně jsou povinni podle § 23 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků ověřit shodu pořízeného dokumentu s dokumentem původním, který zůstává ve spise a toto ověření shody spolu s vyznačením účelu jejich užití na pořízeném dokumentu konkrétně a jednoznačně vyznačit. Vyznačení musí správce daně provést prokazatelným a nezpochybnitelným způsobem“ neboť dle názoru ministerstva financí (přípis ze dne 15.11.2007 č.j. 25/81 278/2007-252) lze ze spisového materiálu, do něž lze nahlížet nebo kde to bylo povoleno, pořídit doslovné opisy, aniž by správce daně současně obligatorně ověřoval jejich shodu s originálem, pakliže si ověření shody s originálem žadatel výslovně nevyžádá. Žalobce si vyznačení shody s originálem nepožadoval, proto je nutné odmítnout argumentaci žalovaného o nemožnosti vyznačit shodu s originálem požadovaných listin.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Ze správního spisu plynou tyto skutečnosti:

Dne 25.6.2008 žalobce prostřednictvím svého zástupce podal elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem žádost o opis listin ze svého spisového materiálu podle § 23 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. Následně byl vyzván Finančním úřadem v Kolíně k uhrazení správního poplatku ve výši 270,- Kč podle položky 3 písm. a položky 4 Sazebníku zákona o správních poplatcích za vydání a ověření opisu ze správního spisu. Rozhodnutím Finančního úřadu v Kolíně ze dne 25.3.2009, č.j. 43904/09/034912201099, bylo řízení o žádosti o vydání opisu listin zastaveno z důvodu nezaplacení správního poplatku.

Odvolání žalobce bylo žalobou napadeným rozhodnutí zamítnuto, neboť nebyla splněna druhá podmínka pro osvobození od správního poplatku podle § 8 odst. 2 písm. j) zákona o správních poplatcích a to podmínka provedení takového úkonu správním orgánem. Dle § 23 odst. 3 zákona o správě daní na žádost daňového subjektu pořídí správce daně ze spisového materiálu opisy a zároveň ověří jejich shodu s originálem, vyznačí na nich účel jejich užití a vydá daňovému subjektu. Pracovníci správce daně jsou tak povinni podle § 23 odst. 3 zákona o správě daní ověřit shodu pořízeného dokumentu s dokumentem původním, který zůstává ve spise a toto ověření shody spolu s vyznačením účelu jejich užití na pořízeném dokumentu konkrétně a jednoznačně vyznačit. Požadované provedení takového úkonu prostřednictvím dálkového přístupu není možné takto vyřídit a to nikoliv proto, že finanční úřady nemají vytvořeny technické podmínky pro provedení zpoplatněného úkonu prostřednictvím dálkového přístupu s elektronickým podpisem, ale z důvodu, že tento způsob i za předpokladu vytvoření technických podmínek je neproveditelný.

Ze sdělení Ministerstva financí ze dne 15.11.2007 č.j. 25/81 278/2007-252, plyne názor ministerstva o výkladu § 23 odst. 3 zákona o správě daní, dle kterého správce daně nemůže ověření shody s originálem (a tím i současnou úhradu poplatků) daňovému subjektu „vnucovat“. Na žádost daňového subjektu tak lze ze spisového materiálu pořídit opisy, aniž by správce daně současně obligatorně ověřoval jejich shodu s originálem.

Jelikož účastníci souhlasili s postupem dle § 51 s.ř.s., soud ve věci rozhodl bez

nařízení jednání.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Věc posoudil následovně.

S výše uvedeným stanoviskem Ministerstva financí se soud zcela ztotožňuje neboť při výkladu normy nelze použít pouze výklad jazykový, ale i výklad teleologický, jež vychází z účelu daného ustanovení. Pokud žadatel o opis listiny nepožaduje zároveň ověření pravosti této listiny, přirozeně správní orgán není povinen provést takovéto ověření listiny. Zejména tehdy pokud podá žádost elektronicky s ověřeným podpisem právě proto, aby byl osvobozen od správního poplatku. Výklad správce daně a Finančního ředitelství v Praze pouze vedl k tomu, že bylo zasaženo do vlastnických práv žalobce, jestliže mu v rozporu s § 8 odst. 2 písm. j zákona o správních poplatcích byl vyměřen správní poplatek za pořízení opisu požadovaných listin, přestože tyto opisy bylo možné zaslat žalobci taktéž elektronicky zpět bez ověření jejich shody, čím by byly naplněny obě podmínky § 8 odst. 2 písm. j zákona o správních poplatcích, tzn. Jak podmínky vyžádání elektronickou cestou, tak i možnosti poskytnutí elektronickou cestou.

Co se týče žalobního bodu ohledně technické indispozice správních orgánů má soud za to, že žalobní bod se mýlí důvodem žalobou napadeného rozhodnutí. Jediným důvodem pro zastavení řízení byl skutečnost, že správní orgán dovodil, že žádosti žalobce nelze z povahy samé (ověření shody s originálem) provést elektronickou cestou. Pokud se žalobní bod mýlí s důvody žalobou napadeného rozhodnutí, je takovýto žalobní bod nedůvodný.

Dále soud spatřuje nedůvodnost žalobního bodu o diskriminačním postupu Ministerstva financí, pokud pokynem D-316 došlo k prominutí správních poplatků pouze na úkony uvedené pod položkou 1 Přílohy zákona o správních poplatcích. Institut prominutí sám o sobě zakládá určitou přípustnou a tudíž zákonnou míru „diskriminace“, neboť se vztahuje jen na určitou množinu případů. Zde byl předmět osvobození vymezen obecnou skupinou úkonů pod položkou 1 Přílohy zákona o správních poplatcích, aniž by bylo možné v jednání státu (Ministerstva financí) spatřovat prvek diskriminace vůči osvobozením opomenutým úkonům.

Na základě výše uvedeného soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správce daně dle § 78 odst. 1, 3 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost a věc vrátil k novému rozhodnutí, neboť tak stanoví ust. § 78 odst. 4 s.ř.s., jakkoli z povahy věc lze presumovat absenci dalšího řízení.

Žalobce měl ve věci úspěch a náleží mu proto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. náhrada nákladů řízení. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením daňovým poradcem analogicky podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby, podle znění vyhlášky účinného do 31. 12. 2012, viz čl. II vyhlášky č. 486/2012), dále 2 režijní paušály po 300,- Kč, to vše s 21 % DPH. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Dle § 60 s.ř.s. má účastník právo na náhradu pouze účelně vynaložených nákladů, vzhledem k povaze sporu i výši samotného předmětu řízení (260,- Kč) soud nepovažuje za účelně vynaložený náklad odpovídající úkonu zástupce žalobce spočívající v nahlížení do spisu dne 24.5.2010. Tvzení žalobce o nutnosti kontroly úplnosti správního spisu a nezkreslenosti tvrzení rozhodných okolností považuje

soud za účelové, pokud je předmětem řízení pouze otázka výkladu § 23 odst. 3 zákona o správě daní.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.6.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu